

"קיר אמן", רח' מאז"ה 42, תל-אביב

בדרך - 2002

הסטודיו של משרד הפרסום "גלים", שבו התקבלתי לעבודת ערב כביצועיסט (גרפיקאי), שכן ברחוב דרום תל-אביב מאובק ומוזנח, בין בתי הימורים וסוכנויות רכב. מתוך העיצוב המשרדי הסטנדרטי, כלטו ותפסו מיד את תשומת ליבי כתמי הצבע האדום כדם, של פסי נייר דבק ששימשו להצמדת מסמכים ופוסטרים אל הקירות. עם הזמן הוברר לי שגילי מסקנטייפ ליטוגרפי רבים הושארו במקום כמתנה מבית דפוס שכן שנסגר ומאז העובדים השתמשו בהם ביעילות, כמו היו ניירות דבק שקופים "רגילים".

לאט לאט התחלתי לשחק עם קווי המסקינטייפ האדומים שעל הקירות, לבדוק, להזיז ולהמשיך את הקווים הרישומיים, עד שלבסוף בלי כל כוונה מוקדמת, יצרתי רישום גדול מימדים (2x4 מ') על וילונות הסטודיו. בסוף כל יום, אחרי שעות העבודה, בתהליך שנמשך כשלושה שבועות, הוספתי מספר פסים נוספים של נייר דבק לקומפוזיציה המתהווה. במהלך פרק זמן זה, היו עובדי הבוקר עדים לשינוי קל במערך הצורות שעל הקיר. סימני נייר הדבק הלכו והשתלטו על החלל יותר ויותר, אך עד השלב שבו התחיל להיווצר דימוי פיגורטיבי מרומז, לא קיבלתי שום תגובה על הפעולה.

הרישום נברא מתוך תגובה פיסיית למקום העבודה, שהיה שטוף תמידית באור פלורסנט קר ומנוכר ובחלונות גדולים שנחסמו בוילונות פלסטיק אפורים וחיוורים. הוא מציג תיאור נוף, תרשים סכמתי של פסגות הרים, שבילים מפותלים וסימני דרך תזזיתיים של עשר אצבעות (חמש מכל צד) המבקשות לגעת, לתקשר ולהגיע. זהו רישום מצב, החלטתי לקרוא לו "בדרך".

מספר שבועות אחרי שסיימתי את הרישום, עבר משרד הפרסום צפונה, למתחם נמל תל-אביב החדש. הרישום נשאר מאחור.

הערות - 2004

סדרה של יותר משמונים רישומים שנוצרו על גבי דפי ממו צהובים (7x7 ס"מ), בזמני ההמתנה והפסקות העבודה בסטודיו של משרד הפרסום "ראובני פרידן". בתהליך יום יומי שנמשך כחודש ימים, הצלחתי לארגן את הזמן והמקום לטובתי ולהפיק עבודות "יומן", עבודות שהן תיעוד של תקופה. העבודות נוצרו בלב ליבו של עולם הפרסום, ללא כל תכנון מוקדם ומתוך דחף ורצון לשמור על אופטימיות וחיוניות.

רישומי הרגשה אלו, נוגעים בנושאים שעל גבול הבנאי (נופים ופרחים, פחדים ותקוות) וצועדים בבטחה לכיוון ההתרשמות, הרעיון וההפשטה. טווח הפעולה הקצר שעמד לרשותי, הביא ליצירת מצבור מרוכז של מחשבות והערות ששורבטו בחופזה. כמו בתהליך רישום אוטומטי, קודם כל רשמתי ורק אחר כך הסתכלתי, בררתי ומיינתי את התוצאות.

הקו מהיר, אין זמן, צריך להספיק לזכור: נוף, תסבוכת, פיצוץ, מבזק, שיר, געגוע, תשוקה, הרהור. הזמן האישי התערבב לו במצב הכללי וכל כלי כתיבה שנמצא בסביבת שולחן העבודה גויס למשימה, נכנס לפעולה.

זהו דו"ח מצב של רגשות לא מצונזרים, שנרשמו בזמן אמת, על דפי התזכורת הצהובים.